

Publicerad 2006-05-12 15:42 av catatau

tiden som stannar om och om igen

Trött på allas självdestruktivitet och någons hemlighet
som en annan inte får säga. Det går inte att vejja från detta syndrom
eller andra symptom som kommer i samma veva.

Varför vill ingen leva?! Varför ska det vara coolt att ha minst en reva
i handledshuden? Jag kan peka ut dom alla; hon och hon, men också den där bruden, som står på gatan och
gnäller över kroppen, knoppen och hårtoppen som är kluven till botten.

Jag känner igen sorten så fort jag får en blick,
tiden går tick tick tick, alkoholen fyller kroppen hick hick hick!
Alla skriker STICK, utåt, men egentligen betyder det kom hit,
kom närmare... krama mig.

copyright: catatau

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren catatau med Poeter.se id #8369 innehar upphovsrätten